

til at meget store ejendomme og/eller meget dyre ejendomme vil slippe for billigt i skat.

Vil ministeren beskrive, hvordan f.eks. en øvre grænse kan indbygges i forslaget?

Svar:

I spørgsmål 1 er omtalt muligheden for at udvide det nugældende landbrugsbegreb i vurderingsloven, således at det omfatter flere ejendomme end efter de gældende regler, men ikke alle de ejendomme, der er omfattet af landbrugspligten.

Det forudsættes, at der alene ønskes indbygget en øvre grænse i forslaget for de ejendomme, der er omfattet af denne udvidelse. I modsat fald vil større landbrugsejendomme ikke i fremtiden efter vurderingsloven blive anset for at være landbrugsejendomme, og de vil derfor ikke være omfattet af bondegårdsreglen.

Vurderingsmyndighederne vil derfor skulle foretage to typer vurderinger for landbrugsejendomme. Dels en vurdering af, om ejendommen anses for at være en landbrugsejendom efter de nugældende regler, dels en vurdering af, om ejendommen anses for at være en landbrugsejendom efter nye lempeligere regler. De ejendomme, der alene anses for at være landbrug efter de nye regler, vil dog kun skulle ansættes som landbrug, hvis ejendomsværdien ikke overstiger en bestemt beløbsgrænse. Det skal i givet fald præciseres for hvilken ejendomsværdi, at grænsen gælder, dvs. om det er ejendomsværdien vurderet som landbrug eller som parcelhus, der er afgørende.

Spørgsmål 3:

Der tale om et beslutningsforslag. Når det vedtages, vil ministeren da i et kommende lovforslag kunne indbygge de foregående to forbedringer/justeringer i lovteksten?

Svar:

Som det også fremgår af svaret på spørgsmål 1 vil det være teknisk meget vanskeligt at indbygge et kriterium som det foreslåede i vurderingsloven, da vurderingsmyndighederne allerede

de efter de gældende regler konkret skønner over, om en ejendom drives som landbrug. En præcisering i vurderingsloven af, hvad der er landbrug og hvad der ikke er landbrug, vil desuden medføre nye afgrænsningsproblemer mellem, hvad der er landbrug, og hvad der er parcelhus.

Indførelse af en maksimumsgrænse vil teknisk set kunne indføres. I f.eks. ejendomsavancebeskatningsloven er der en maksimumsgrænse for ejerboligandelen ved beregning af stuehusnedslag. Det vil dog medføre en øget belastning af vurderingsrådene, idet der som beskrevet i svaret på spørgsmål 2 reelt vil skulle foretages to forskellige vurderinger af en række mindre landbrugsejendomme.

Derfor vil vil det være vanskeligt at indbygge de nævnte forslag i lovteksten.

Tanken om at ændre vurderingsloven, så egentlige beboelsesejendomme skal vurderes som landbrug, uanset de ikke længere anvendes som sådanne, kan jeg derfor fortsat ikke tilslutte mig. Det vil være et brud med fundamentale principper i vurderingslovgivningen om bl.a. ensartethed i vurderingerne og værdifastsættelse i overensstemmelse med benyttelse og handelsværdi. Ejerne af mere traditionelle parcelhuse vil også med rette kunne føle sig dårligt behandlede.

Regeringen er dog indstillet på at se på den problemstilling, der er rejst i beslutningsforslaget, i et bredere perspektiv - når et udvalg, som blev nedsat af min forgænger, forventer at afslutte sit arbejde senere på året.

Det er allerede nu besluttet at udvide information til de ejere af ejendomme, der overgår fra landbrug til parcelhus. Fra og med 99-vurderingen vil ejere af landbrugsejendomme - bl.a. efter henstilling fra Ligningsrådet - få information om de økonomiske konsekvenser ved overgang af en ejendom fra landbrug til beboelse. Derudover kunne det ved salg af en landbrugsejendom overvejes automatisk at lade vurderingsmyndighederne vurdere, om en ejendom ved uændret anvendelse fortsat efter vurderingsloven vil være et landbrug. Derved kunne man undgå, at nyerhververen køber katten i sækken.